Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2021. gada 4. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā tirdzniecības politika – Antidempinga maksājumi – Regula (EK) Nr. 384/96 – 3. panta 9. punkts – Būtisku zaudējumu draudi – Faktori – 9. panta 4. punkts – Regula (EK) Nr. 926/2009 – Konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports – Spēkā neesamība

Lietā C-324/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 3. aprīļa lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 19. aprīlī, tiesvedībā

eurocylinder systems AG

pret

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*] (referents), D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *eurocylinder systems AG* vārdā – *C. Salder* un *M. Oldiges*, *Rechtsanwälte*,

– Eiropas Savienības Padomes vārdā – *H. Marcos Fraile* un *J. Bauerschmidt*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Tuominen*, advokāts,

– Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *A. Demeneix* un *N. Kuplewatzky*, vēlāk *P. Němečková*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EK) Nr. 926/2009 (2009. gada 24. septembris), ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV 2009, L 262, 19. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), spēkā esamību.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *eurocylinder systems AG* (turpmāk tekstā – "*eurocylinder*") un *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* (Hamburgas Galvenā muitas pārvalde, Vācija) (turpmāk tekstā – "muitas iestāde") par antidempinga maksājuma, ko *eurocylinder* ir samaksājusi atbilstoši apstrīdētajai regulai par Ķīnas Tautas Republikas (turpmāk tekstā – "ĶTR") tērauda bezšuvju caurulīšu importu, likumību.

Atbilstošās tiesību normas

Pamatregula

3 Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV 2004, L 77, 12. lpp.) (turpmāk tekstā – "pamatregula"), pamatojoties uz kuru tika pieņemta apstrīdētā regula, 2., 4. un 10. apsvērumā ir noteikts:

"(2) tā kā [kopējie noteikumi, kas ieviesti ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2423/88 (1988. gada 11. jūlijs) par aizsardzību pret importu, attiecībā uz kuru valstis, kuras nav Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalstis, ir veikušas dempinga vai subsidēšanas darbības (OV 1988, L 209, 1. lpp.)] tika pieņemti saskaņā ar esošajām starptautiskajām saistībām un jo īpaši tām saistībām, kas izriet no Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta (turpmāk tekstā – VNTT), no Nolīguma par VNTT VI panta īstenošanu (1979. gada Antidempinga kodekss) un no Nolīguma par VNTT VI, XVI un XXIII pantu interpretāciju (Subsīdiju un kompensācijas nodevu kodekss);

[..]

(4) tā kā šo noteikumu piemērošanā ir svarīgi, lai [Eiropas Savienība] ņemtu vērā to, kā šos noteikumus interpretē Kopienas galvenie tirdzniecības partneri, tādējādi saglabājot tiesību un pienākumu līdzsvaru, ko nosaka VNTT nolīgums;

[..]

(10) tā kā ir vēlams ieviest skaidrus un detalizētus norādījumus par faktoriem, kurus var izmantot, nosakot, vai imports par dempinga cenām ir nodarījis būtiskus zaudējumus vai arī draud nodarīt zaudējumus, un tā kā, demonstrējot, ka attiecīgā importa apjoma un cenu dēļ [Savienības] ražošanas nozarei ir nodarīti zaudējumi, būtu jāpievērš uzmanība citu faktoru ietekmei un jo īpaši [Savienībā] dominējošajiem tirgus apstākļiem."

4 Pamatregulas 1. pantā ir paredzēts:

"1. Antidempinga nodevu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība [Savienībā] rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz [Savienību] par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

[..]"

5 Šī regulas 3. pantā "Zaudējumu noteikšana" ir paredzēts:

"1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "zaudējumi" nozīmē būtiskus zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus [Savienības] ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo [Savienības] ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas [Savienībā], faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

[..]

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem [Savienībā], tehnoloģiju attīstību un [Savienības] ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

[..]

9. Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps [Savienības] tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;

b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz [Savienību], ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;

c) vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa; un

d) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi."

6 Minētās regulas 6. panta "Izmeklēšana" 1. punktā ir noteikts:

"Pēc pārbaudes uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu [Savienības] līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas sākuma. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam."

7 Atbilstoši pamatregulas 7. pantam "Pagaidu pasākumi":

"1. Pagaidu nodevas var uzlikt, ja lietas izskatīšana ir uzsākta saskaņā ar 5. pantu, ja par to ir paziņots un ieinteresētajām pusēm ir bijušas atbilstīgas iespējas iesniegt informāciju un sniegt komentārus saskaņā ar 5. panta 10. punktu, ja provizoriski ir konstatēts dempings un no tā izrietošie zaudējumi [Savienības] ražošanas nozarei un ja [Savienības] interesēs ir novērst šādus zaudējumus. Pagaidu nodevas ievieš ne agrāk kā 60 dienas pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, bet ne vēlāk kā 9 mēnešus pēc lietas izskatīšanas sākuma.

[..]

4. Komisija veic pagaidu pasākumus pēc konsultācijām ar dalībvalstīm vai – ārkārtējas steidzamības gadījumā – pēc dalībvalstu informēšanas. Otrajā gadījumā konsultācijas notiek, vēlākais, 10 dienas pēc tam, kad dalībvalstis ir tikušas informētas par Komisijas rīcību.

[..]

7. Pagaidu nodevas var uzlikt uz sešiem mēnešiem un pagarināt šo laikposmu vēl par trim mēnešiem, vai arī uzlikt uz deviņiem mēnešiem. [..]"

8 Šīs regulas 9. panta "Lietas izbeigšana, nesākot pasākumus; galīgo nodevu uzlikšana" 4. punktā ir paredzēts:

"Ja fakti galīgi pierāda dempinga un tā radīto zaudējumu esamību un [Savienības] interesēs ir iejaukties saskaņā ar 21. pantu, tad Padome pēc Komisijas iesniegta priekšlikuma un konsultācijām ar Padomdevēju komiteju nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Padome priekšlikumu pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad priekšlikumu galīgajai rīcībai iesniedz vismaz vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām. Antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam jābūt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei."

9 Saskaņā ar minētās regulas 11. panta 2. punkta pirmo daļu:

"Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc [Savienības] ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti."

10 Pamatregula tika atcelta un aizstāta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris), par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.), kas savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

Pagaidu regula

11 2009. gada 7. aprīlī Komisija, pamatojoties uz pamatregulas 7. pantu, pieņēma Regulu (EK) Nr. 289/2009, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV 2009, L 94, 48. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu regula").

12 Pagaidu antidempinga maksājuma likme konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam (turpmāk tekstā – "BCC") pagaidu regulas 1. panta 2. punktā tika noteikta 15,6 % apmērā *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Hubei*"), 15,1 % apmērā *Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd*, 22,3 % apmērā visām sabiedrībām, kas minētas šīs regulas pielikumā, un 24,2 % apmērā – visām pārējām sabiedrībām.

13 Šīs regulas 13. apsvērumā Komisija norādīja, ka dempinga un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2007. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"), un šī kaitējuma būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2005. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais laikposms").

14 Minētās regulas 89. un 126. apsvērumā Komisija attiecīgi secināja, ka Savienības ražošanas nozarei būtisks kaitējums nav nodarīts, taču pastāv nopietns kaitējuma risks, ja netiks veikti antidempinga pasākumi.

Apstrīdētā regula

15 Piemērojot pamatregulas 9. pantu, apstrīdētās regulas 1. panta 1. punktā tika ieviests galīgais antidempinga maksājums dažu ĶTR izcelsmes BCC importam un 2. punktā šī maksājuma likme tika noteikta 17,7 % apmērā *Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd*, 27,2 % apmērā pārējām sabiedrībām, kuras sadarbojās un ir minētas šīs regulas pielikumā, un 39,2 % apmērā – visām pārējām sabiedrībām.

16 Apstrīdētās regulas 35.–81. apsvērumā ir apstiprināts pagaidu regulā ietvertais secinājums, saskaņā ar kuru, pirmkārt, Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bija apdraudēta, pat ja tai šajā laikposmā nav radīts būtisks kaitējums, un, otrkārt, ja netiktu veikti antidempinga pasākumi, dažu ĶTR izcelsmes BCC imports par dempinga cenām šai ražošanas nozarei uzreiz nodarītu būtisku kaitējumu. Šajā regulā tika ņemti vērā dati par laikposmu no 2008. gada jūlija līdz 2009. gada martam (turpmāk tekstā – "laikposms pēc izmeklēšanas perioda").

17 Apstrīdētā regula tika atcelta ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra spriedumu *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), ciktāl ar to bija noteikts antidempinga maksājums *Hubei* ražotajām precēm. Par šo spriedumu iesniegtās apelācijas sūdzības tika noraidītas ar Tiesas 2016. gada 7. aprīļa spriedumu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Īstenošanas regula (ES) 2015/2272

18 2014. gada 3. oktobrī Komisija uzsāka ar apstrīdēto regulu noteikto antidempinga pasākumu termiņa beigu pārskatīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu. Šīs pārskatīšanas mērķis bija novērtēt dempinga turpināšanās vai atkārtošanās iespējamību šo pasākumu termiņa beigu dēļ, un tā attiecās uz laikposmu no 2013. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 30. jūnijam.

19 2015. gada 7. decembrī pēc šīs pārskatīšanas Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2015/2272, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta atbilstīgi Regulas [..] Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam, nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam (OV 2015, L 322, 21. lpp.). Šajā īstenošanas regulā noteiktās antidempinga maksājuma likmes bija tādas pašas, kādas paredzētas apstrīdētajā regulā.

Īstenošanas lēmums (ES) 2018/928

20 2018. gada 28. jūnijā Komisija pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/928, ar kuru izbeidz izmeklēšanas atsākšanu attiecībā uz spriedumiem apvienotajās lietās C-186/14 P un C-193/14 P saistībā ar Regulu Nr. 926/2009 un Īstenošanas regulu 2015/2272 (OV 2018, L 164, 51. lpp.).

21 Šī īstenošanas lēmuma 7., 36. un 37. apsvērumā Komisija būtībā ir uzsvērusi, ka pārskatīšanas izmeklēšanas atsākšana atbilstoši Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam, kuras rezultātā tika pieņemta Īstenošanas regula 2015/2272, bija vērsta nevis uz to, lai pārbaudītu apstrīdētās regulas spēkā esamību attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, izņemot *Hubei*, bet gan lai noteiktu, vai bija nepieciešama īstenošanas regulas atcelšana, ņemot vērā 2014. gada 29. janvāra spriedumu *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), kā arī 2016. gada 7. aprīļa spriedumu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Turklāt minētā lēmuma 67. apsvērumā Komisija norādīja, ka nav jāatceļ Īstenošanas regulā 2015/2272 noteiktie antidempinga maksājumi, kas piemērojami Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, izņemot *Hubei*, ņemot vērā, ka šāda atcelšana negatīvi ietekmētu Savienības ražošanas nozari.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

23 2014. gada 4. novembrī *eurocylinder*, augsta spiediena tērauda pudeļu ražotājs, importēja no ĶTR *Tianjin Pipe (Group) Corporation* ražotas BCC.

24 Muitas iestāde ar 2014. gada 4. novembra paziņojumu par ievedmuitas nodokli, piemērojot apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktā paredzēto likmi 27,2 % apmērā, noteica *eurocylinder* antidempinga maksājumu 22 123,10 EUR apmērā.

25 2017. gada 6. novembrī *eurocylinder* lūdza muitas iestādei atmaksāt šo antidempinga maksājumu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētā regula tika daļēji atcelta ar 2014. gada 29. janvāra spriedumu *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), kas apstiprināts ar Tiesas 2016. gada 7. aprīļa spriedumu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209). Kā uzskata *eurocylinder*, Vispārējās tiesas norādītajam atcelšanas pamatojumam ir vispārīgs raksturs, tādēļ tas neattiecas tikai uz *Hubei*.

26 Ar 2017. gada 12. decembra lēmumu muitas iestāde noraidīja *eurocylinder* lūgumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējā tiesa bija atcēlusi apstrīdēto regulu tikai tiktāl, ciktāl ar to tika noteikts antidempinga maksājums *Hubei*, kas ir prasītāja lietā, kurā tika pasludināts 2014. gada 29. janvāra spriedums *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), ražotajām precēm.

27 Tā kā par šo lēmumu iesniegto sūdzību 2018. gada 23. augustā muitas iestāde noraidīja, *eurocylinder* cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija), apgalvojot, ka apstrīdētā regula nav spēkā ar *erga omnes* iedarbību.

28 Iesniedzējtiesa atgādina, ka, lai atceltu šo regulu, ciktāl ar to tika noteikti antidempinga maksājumi *Hubei* ražotajām precēm, Vispārējā tiesa 2014. gada 29. janvāra spriedumā *Hubei Xinyegang Steel* /Padome (T-528/09, EU:T:2014:35) uzskatīja, ka minētajā regulā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz nopietna kaitējuma riska esamību Savienības ražošanas nozarei, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 9. punktu un 9. panta 4. punktu. Tā kā šāds pamatojums ir vispārpiemērojams, ar to pietiekot, lai konstatētu šīs pašas regulas spēkā neesamību *erga omnes*.

29 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka *eurocylinder* neesot bijis tiesību celt tiešu prasību par apstrīdēto regulu saskaņā ar LESD 263. pantu, jo uz to neattiecās antidempinga izmeklēšana, kuras rezultātā tika pieņemta šī regula. Tādēļ šī sabiedrība, pamatojot savu prasību, kas celta pret pamatlietā aplūkoto muitas iestādes lēmumu, varot atsaukties uz minētās regulas spēkā neesamību.

30 Šādos apstākļos *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai ir spēkā [apstrīdētā] regula?"

Par prejudiciālā jautājuma pieņemamību

31 Vispirms jāatgādina, ka apstrīdētās regulas daļēja atcelšana ar 2014. gada 29. janvāra spriedumu *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), kas tika pasludināts saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, kuru *Hubei* cēla atbilstoši LESD 263. pantam, neietekmēja pārējo šīs regulas noteikumu tiesiskumu, it īpaši to noteikumu, ar ko nosaka antidempinga maksājumus citiem, nevis šīs sabiedrības ražotajiem, eksportētajiem vai importētajiem ražojumiem. Līdz brīdim, kamēr šīs tiesību normas nav atceltas vai atzītas par spēkā neesošām pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu vai iebildes par prettiesiskumu iesniegšanas, tām ir absolūts juridisks spēks attiecībā uz ikvienu citu personu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 183. un 184. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

32 Tāpat ir jāatgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka vispārējais princips, kas nodrošina ikvienai personai tiesības pret tai nelabvēlīgu valsts pasākumu celtas prasības ietvaros atsaukties uz šī pasākuma pamatā esoša Savienības tiesību akta spēkā neesamību, paredz, ka šai personai nav tiesību tieši prasīt Savienības tiesai atcelt šo tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu. Turpretī personai ir liegts atsaukties uz minētā tiesību akta spēkā neesamību kompetentajā valsts tiesā, ja var uzskatīt, ka šī persona neapšaubāmi būtu varējusi lūgt atcelt šo pašu tiesību aktu Savienības tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Tomēr šajā gadījumā, kā ir norādījusi iesniedzējtiesa, *eurocylinder* ir importētājs, uz ko neattiecās izmeklēšana, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, un kas pat tajā nav pieminēts. Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem neizriet, ka *eurocylinder* ir importētājs, kas ir saistīts ar BCC eksportētāju pamatlietā. Katrā ziņā Tiesa jau ir precizējusi, ka ar pašu importētāja statusu, pat ja tas ir saistīts ar attiecīgās preces eksportētājiem, nevar būt pietiekami, lai uzskatītu, ka importētāju individuāli skar regula, ar ko ir ieviests antidempinga maksājums (spriedums, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 37. punkts).

34 No iepriekš minētā izriet, ka *eurocylinder*, bez šaubām, nebūtu bijis tiesīgs lūgt apstrīdētās regulas atcelšanu atbilstoši LESD 263. pantam.

35 Tātad lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

36 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai apstrīdētā regula, ciktāl ar to piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda BCC importam, kuru izcelsme ir ĶTR, ir spēkā, ņemot vērā pamatregulas 9. panta 4. punkta un 3. panta 9. punkta kopīgos noteikumus.

37 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (spriedums, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tomēr šādas rīcības brīvības izmantošanas pārbaudei tiesā tādas prasības ietvaros, kas celta uz LESD 263. panta pamata, tāpat kā tāda lūguma sniegt prejudiciālu jautājumu par spēkā esamību ietvaros, kas iesniegts saskaņā ar LESD 267. pantu, ir jābūt ierobežotai ar to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 162. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

39 Tāpat saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 3. panta 1. punktu, ja no galīgā faktu konstatējuma izriet, ka pastāv dempings un ir būtiski zaudējumi vai būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei, Padome nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Saskaņā ar minētās regulas 3. panta 9. punkta pirmo un otro daļu, konstatējot būtisku zaudējumu draudu esamību Savienības ražošanas nozarei, būtu jāapsver tostarp četri šajā tiesību normā tieši minētie faktori un nav jāpamatojas tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām.

40 Turklāt Tiesa jau ir precizējusi, ka zaudējumu draudu pastāvēšanai, tāpat kā zaudējumu pastāvēšanai, ir jābūt pierādītai antidempinga pasākuma noteikšanas dienā, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares stāvokli šajā datumā. Tikai ņemot vērā šo stāvokli, Savienības iestādes varēs noteikt, vai tālākā importa par dempinga cenām nenovēršams pieaugums varēs izraisīt būtiskus zaudējumus šai ražošanas nozarei gadījumā, ja netiktu noteikts neviens aizsardzības pasākums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 31. un 71. punkts).

41 Tomēr Savienības iestādēm ir atļauts noteiktos apstākļos ņemt vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda. Šādas pilnvaras ir attaisnotas vēl jo vairāk saistībā ar izmeklēšanām, kuru priekšmets ir nevis zaudējumu konstatēšana, bet zaudējumu draudu noteikšana, kas pati par sevi nozīmē, ka ir jāveic prognozes veida analīze. Tādējādi šo informāciju var izmantot, lai apstiprinātu vai atzītu par nederīgām Komisijas regulā, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu, ietvertās prognozes un ļautu pirmajā gadījumā noteikt galīgo antidempinga maksājumu. Tomēr tas, ka Savienības iestādes izmanto informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, nevar palikt ārpus Savienības tiesas pārbaudes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71.–73. punkts).

42 Visbeidzot, Padomes secinājums par Savienības ražošanas nozares stāvokli, kas veikts, analizējot būtiskus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei pamatregulas 3. panta 5. punkta izpratnē, principā ir atbilstošs, analizējot šai nozarei nodarīto būtisko zaudējumu draudus šīs regulas 3. panta 9. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 31. punkts).

43 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, apstrīdētās regulas spēkā esamība ir jāizvērtē, balstoties uz pamatregulas 9. panta 4. punkta un 3. panta 9. punkta kopīgajiem noteikumiem.

44 Šajā gadījumā Padome apstrīdētās regulas 47.–49. apsvērumā ir apstiprinājusi Komisijas vērtējumu, kurš bija ietverts pagaidu regulas 88. un 89. apsvērumā un saskaņā ar kuru Savienības ražošanas nozarei izmeklēšanas periodā nav radīts būtisks kaitējums, pat ja šī ražošanas nozare šī perioda beigās bija apdraudēta. Tomēr, ņemot vērā it īpaši to faktu pārbaudi, kas notikuši pēc minētā perioda, Padome apstrīdētās regulas 76.–81. apsvērumā – tāpat, kā Komisija to bija norādījusi pagaidu regulas 126. apsvērumā, – uzskatīja, ka šajā datumā pastāvēja būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei.

Par Savienības ražošanas nozares apdraudējuma esamību izmeklēšanas perioda beigās

45 Lai pagaidu regulas 89. apsvērumā secinātu, ka izmeklēšanas perioda beigās Savienības ražošanas nozare bija apdraudēta, Komisija šīs regulas 66.–87. apsvērumā, piemērojot pamatregulas 3. panta 5. punktu, veica tādu atbilstošu ekonomikas faktoru un rādītāju novērtējumu, kas ietekmē šīs ražošanas nozares stāvokli, kā ražošana, jauda un tās izmantošanas līmenis, preču krājumi, pārdošanas apjoms, tirgus daļas, izaugsme, nodarbinātība, ražīgums, darba algas, faktori, kas ietekmē pārdošanas cenas, rentabilitāte un investīciju nestā peļņa, naudas plūsma un spēja piesaistīt kapitālu, investīcijas un, visbeidzot, dempinga starpības lielums un Savienības ražošanas nozares atgūšanās no iepriekšējā dempinga.

46 It īpaši attiecībā uz šo pēdējo faktoru Komisija pagaidu regulas 87. apsvērumā ir uzsvērusi, ka, lai gan 2006. gadā tika noteikti antidempinga pasākumi, lai novērstu kaitējumu, ko bija izraisījis imports no vairākām citām valstīm, Savienības ražošanas nozare tomēr nevarēja pilnībā izmantot ārkārtējo tirgus paplašināšanos, kura notika aplūkotajā periodā, jo tirgus daļas, kas iepriekš bija saistītas ar importu, kuram piemēroja pasākumus, pārņēma Ķīnas imports. Komisija precizēja, ka tas ir ietekmējis Savienības ražošanas nozari, jo liedza tai pilnībā atgūties un aizkavēja tās nodomu ieguldīt ražošanas jaudā un to paplašināt, lai ņemtu vērā tirgus paplašināšanos.

47 Savukārt Padome apstrīdētās regulas 47.–49. apsvērumā apstiprināja Komisijas vērtējumu par Savienības ražošanas nozares apdraudējumu izmeklēšanas perioda beigās. Proti, lai gan tā tostarp norādīja, ka izmeklēšanas periodā nodarītais kaitējums nebija būtisks, tomēr arī paskaidroja, ka, ņemot vērā importa par dempinga cenām lielo daļu Savienības tirgū, Savienības ražošanas nozari apdraudētu kaitējums, ko rada imports par dempinga cenām, un ka tās tirgus daļa attiecīgajā periodā samazinājās par pieciem procentpunktiem.

48 Taču ir jānorāda, ka Padomes vērtējums, saskaņā ar kuru būtībā Savienības ražošanas nozare nebija pilnībā atguvusies no dempinga pirms 2006. gada, nav pamatots ne ar vienu konkrētu apstākli un katrā ziņā nevar tikt izsecināts no šī sprieduma 45. punktā noteiktajiem ekonomikas rādītājiem un faktoriem, jo tie, tieši pretēji, kopumā parāda Savienības ražošanas nozares stāvokļa pozitīvo attīstību aplūkotajā laikposmā.

49 Pirmām kārtām, apstāklis, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa attiecīgajā laikposmā ir samazinājusies par pieciem procentpunktiem, nav jāaplūko atsevišķi. Tāpat ir jāņem vērā fakts, ka, pirmkārt, šī tirgus daļa izmeklēšanas periodā saglabājās nozīmīga, proti, 63,6 %, (pagaidu regulas 75. apsvērums) un, otrkārt, ka minētās ražošanas nozares pārdošanas apjoms un cenas šajā periodā pieauga (pagaidu regulas 73. un 80. apsvērums).

50 Otrām kārtām, Padomes vērtējums attiecībā uz ĶTR izcelsmes importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozares ieguldījumiem un tās spēju paplašināt ražošanas jaudu ir tiešā pretrunā faktam, ka šīs ražošanas nozares ieguldījumi attiecīgajā periodā pieauga par aptuveni 185 % (pagaidu regulas 85. apsvērums).

51 Trešām kārtām, lai gan Komisija ir norādījusi, ka pretējas ekonomiskās tendences gadījumā Savienības ražošanas nozare būtu neaizsargāta pret iespējamo kaitējumu, ko rada imports par dempinga cenām (pagaidu regulas 89. apsvērums), šāds apstāklis, ciktāl tas attiecīgajā gadījumā ļauj konstatēt tikai apdraudējumu nākotnē, nevar pierādīt, ka šī ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bija apdraudēta.

52 Šādos apstākļos Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot Komisijas secinājumu, saskaņā ar kuru Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bija apdraudēta, jo šāds secinājums nav pamatots ar atbilstošiem datiem šajā lietā.

Par būtiska kaitējuma draudu esamību izmeklēšanas perioda beigās

53 Lai secinātu, ka izmeklēšanas perioda beigās pastāv būtiska kaitējuma draudi Savienības ražošanas nozarei, Padome apstrīdētās regulas 66.–74. apsvērumā, būtībā atsaucoties uz pamatregulas 3. panta 9. punkta otrajā daļā minētajiem četriem faktoriem, veica pārbaudi par importa par dempinga cenām apjoma izmaiņām, brīvā eksportētāja ražošanas jaudas pieejamību, no ĶTR importēto ražojumu cenām un krājumu apjomu.

54 Pirmām kārtām, attiecībā uz importa par dempinga cenām apjoma izmaiņām ir jāatgādina, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minētais faktors attiecas uz to, ka pastāv "ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps [Savienības] tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību".

55 Pagaidu regulas 115. un 116. apsvērumā iekļautie Komisijas vērtējumi, saskaņā ar kuriem vispārējā situācija Savienības tirgū "būtiski" neietekmē ĶTR izcelsmes importa "apjomu" un šī importa spiedienam Savienības tirgū būtu "būtiski" jāpalielinās, ko Padome apstiprina apstrīdētās regulas 66.–68. apsvērumā, ir pretrunā datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, kas arī tika ņemti vērā šajā regulā.

56 Konkrētāk, apstrīdētās regulas 52. apsvērumā Padome norādīja, ka imports no ĶTR bija "būtiski samazinājies" absolūtā apjomā un, kā to apliecina šajā apsvērumā ietvertā tabula, imports izmeklēšanas periodā samazinājās no 542 840 tonnām līdz 306 866 tonnām laikposmā pēc izmeklēšanas perioda.

57 Ir taisnība, ka apstrīdētās regulas 68. apsvērumā Padome uzsvēra, ka "iepriekš 52. apsvērumā [bija] norādīts arī, ka, lai gan imports no Ķīnas samazināj[ās] absolūtā apjomā, no Ķīnas importētā attiecīgā ražojuma tirgus daļa pēc izmeklēšanas perioda beigām nedaudz palielinājās". Tomēr šis "nedaudz palielinājās", kas atbilda tikai 0,7 % no šī importa tirgus daļām, pats par sevi neļauj secināt, ka Savienības tirgū bija ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps, kas liecinātu par importa būtiska pieauguma iespējamību. Turklāt, kā Padome ir norādījusi apstrīdētās regulas 53. apsvērumā, Savienības ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās tikai par 0,1 % laikposmā starp izmeklēšanas periodu un laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām no 63,6 % pirmajā minētajā gadījumā uz 63,5 % otrajā minētajā gadījumā.

58 Šajā kontekstā, ņemot vērā šī sprieduma 41. punktā minēto Tiesas judikatūru, ir jāuzsver datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām nozīmīgums izpētes par kaitējuma draudu esamības perspektīvām, jo šie dati var tikt izmantoti, lai apstiprinātu vai atzītu par nederīgām pagaidu regulā ietvertās prognozes.

59 Šajā lietā minētie dati, kas atgādināti šī sprieduma 56. un 57. punktā, neapstiprina importa par dempinga cenām ievērojama pieauguma tempu Savienības tirgū, kas liecinātu par ievērojamu importa pieauguma iespējamību pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunkta izpratnē.

60 Otrām kārtām, saistībā ar eksportētāju brīvās jaudas pieejamību ir jāatgādina, ka faktors, kas paredzēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā, attiecas uz "pietiekami liel[u] eksportētāja spēj[u] pārdot savu produkciju vai arī nenovēršam[u] un ievērojam[u] šādas spējas pieaugum[u], kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz [Savienību], ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai".

61 Šajā lietā Komisija pagaidu regulas 118. apsvērumā ir norādījusi, ka "attiecīgajā periodā bija augusi Ķīnas eksportētāju gatavība eksportēt, kā rezultātā eksports ievērojami [bija] pieau[dzis] absolūtos skaitļos". Šīs regulas 119. apsvērumā Komisija konstatēja, pirmkārt, ka "Ķīnas eksporta procentu daļa [Savienībā] (kā procentu daļa no [ĶTR] kopējā eksporta) attiecīgajā periodā [bija] būtiski palielināj[usies]", kas apstiprināja "faktu, ka attiecīgajā periodā notika ievērojama eksporta darbību novirzīšanās un Ķīnas eksportētāju vispārējā tirgus stratēģijā ir palielinājusies [Savienības] nozīme", un, otrkārt, ka "citi lielākie tirgi [bija] ASV ar 36 % (salīdzinot ar 31 % 2007. gadā), Alžīrija (6 %, salīdzinot ar 2 % 2006. gadā) un Dienvidkoreja (6 %, salīdzinot ar 3 % 2005. gadā)".

62 Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka varēja gaidīt, ka "ievērojama daļa no nesen radītās papildu jaudas [tikšot] novirzīta uz EK tirgu" un "drīzumā" "daži no minētajiem tirgiem, īpaši ASV tirgus, ievērojami saruks", un tādā veidā "minētajos tirgos laistie apjomi varētu tikt brīvi novirzīti uz [Savienību]". Šos secinājumus Padome ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas 69.–71. apsvērumā.

63 Šajā ziņā tomēr ir jānorāda, ka apstrīdētajā regulā veiktā analīze par iespēju ĶTR eksportu novirzīt uz Savienības tirgu ir nepilnīga divos aspektos. Pirmkārt, šajā analīzē netika ņemti vērā apstākļi, kas tomēr bija atbilstoši, lai izskaidrotu importa pieaugumu no ĶTR uz Savienību. It īpaši apstrīdētajā regulā nav minēts pagaidu regulas 130. apsvērumā minētais apstāklis, ka "laiks, kad strauji palielinājās Ķīnas ražojumu tirgus daļa, nepārprotami sakrita ar laiku, kad atbilstīgi ievērojami samazinājās tirgus daļa importam no Krievijas un Ukrainas, kuras cenu ziņā bija [Ķīnas] tuvākās konkurentes", lai gan šim apstāklim bija nozīme, lai vismaz daļēji izskaidrotu Ķīnas eksporta uz Savienību procentu daļas pieaugumu aplūkotajā laikposmā. Otrkārt, apstrīdētajā regulā nav ņemta vērā citu konstatēto eksporta tirgu spēja uzņemt papildu eksportu. Kā izriet no šī sprieduma 61. punktā minētajiem datiem, eksporta uz šiem tirgiem dinamika šajā pašā laikposmā pieauga.

64 Šādos apstākļos šīs lietas fakti neļauj secināt, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētais faktors bija izpildīts.

65 Trešām kārtām, saistībā ar ĶTR importa cenām ir jāatgādina, ka faktors, kas minēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā, attiecas uz to, "vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa".

66 Šajā lietā pagaidu regulas 120. un 121. apsvērumā Komisija ir konstatējusi, pirmkārt, ka attiecīgajā periodā ĶTR importa cenas bija ievērojami zemākas par ne vien Savienības ražošanas nozares, bet arī trešo valstu cenām un, otrkārt, ka nebija pamata uzskatīt, ka ekonomikas apstākļos, kurus raksturo būtisks pieprasījuma kritums, rastos tendence, ka palielinās zemās cenas. Šīs regulas 122. apsvērumā Komisija uzsvēra, ka ĶTR importa cenas pēc izmeklēšanas perioda zināmā mērā palielinājās, jo šis apstāklis atspoguļo dažu svarīgu izejvielu cenu kāpumu visā pasaulē. Minētās regulas 123. apsvērumā

Komisija secināja, ka imports par dempinga "ļoti zemajām cenām" radīja negatīvas sekas divējādi, proti, pirmām kārtām, iespējamu novirzīšanos uz importu par dempinga cenām un, otrām kārtām, vienlaicīgu pārdošanas apjomu un Savienības ražotāju un citu avotu piedāvāto cenu "kritumu".

67 Apstrīdētajā regulā Padome konstatēja, ka pēc izmeklēšanas perioda no dažādiem avotiem, tostarp no ĶTR, importēto ražojumu cenas tāpat kā Savienības ražošanas nozares cenas būtiski pieauga. Tā apstiprināja iepriekšējā punktā atgādinātos Komisijas secinājumus, šīs regulas 73. apsvērumā norādot, ka Savienības ražošanas nozares ražojumu cenrāžu un līdzīgo, no ĶTR importēto, ražojumu cenu izvērtējumā, kas veikts pēc izmeklēšanas perioda, ir "konstatēts, ka cenu izmaiņas ir bijušas līdzīgas".

68 Tomēr šādu cenu izmaiņu "līdzīgumu" neapstiprina ekonomikas dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, kas ir atspoguļoti pašā apstrīdētajā regulā. Proti, no šīs regulas 52. un 53. apsvēruma izriet, ka, pirmkārt, starpība starp Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu un ĶTR importa pārdošanas cenu ir samazinājusies par aptuveni 10 % laikposmā starp izmeklēšanas periodu un laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām no aptuveni 40 % pirmajā minētajā gadījumā (476 EUR par tonnu) līdz aptuveni 30 % (448 EUR par tonnu) otrajā minētajā gadījumā. Otrkārt, lai gan laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām Savienības ražošanas nozares cenas pieauga par 18,7 %, Ķīnas importa cenas pieauga par vairāk nekā 35 %.

69 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka šāds cenu izmaiņu līdzīgums varēja tikt konstatēts un ka attiecīgā ražojuma cenu pieaugumu laikposmam pēc izmeklēšanas perioda beigām varēja izskaidrot ar izejvielu cenu kāpumu, šie apstākļi nevar pamatot Komisijas secinājumus, kuri ir ietverti pagaidu regulas 123. apsvērumā un kurus Padome ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas 73. apsvērumā, par to, ka importa no ĶTR "ļoti zemās" cenas negatīvi ietekmēja Savienības ražošanas nozares cenas un pārdošanas apjomus.

70 Runājot, pirmkārt, par ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām, pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minētais faktors ir tāds, ka importēto preču cenas "ievērojami samazina" cenas Savienībā vai "[ievērojami] kavē cenu pieaugumu". Šādu secinājumu neapstiprina šī sprieduma 56. un 57. punktā minētie dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Otrkārt, attiecībā uz "ļoti zemo" cenu "graujošo ietekmi" uz Savienības ražošanas nozares apjomiem ir jāatgādina, ka šīs ražošanas nozares tirgus daļa laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, kā izriet no apstrīdētās regulas 53. apsvēruma, samazinājās tikai par 0,1 %.

71 Tādējādi no šīs lietas faktiem neizriet, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minēto faktoru varētu uzskatīt par izpildītu.

72 Ceturtām kārtām un visbeidzot, attiecībā uz ražojumu, par kuriem notiek izmeklēšana, krājumu apjomu, kas skaidri paredzēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas d) apakšpunktā kā viens no faktoriem, kam ir nozīme, nosakot, vai pastāv būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei, apstrīdētās regulas 74. apsvērumā ir apstiprināts Komisijas secinājums, kurš ir ietverts pagaidu regulas 124. apsvērumā un saskaņā ar kuru šim faktoram nebija "būtiskas nozīmes" šādu draudu pastāvēšanas izpētē, jo "parasti krājumus veido tirgotāji (tirgotāji nozarē), nevis ražotāji" un "nevarēja gūt pierādījumus, ka krājumu veidošana varētu būt notikusi tādā mērā, ka drīzumā tirgus tiktu nopietni ietekmēts".

73 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Padome apstrīdētajā regulā ir kļūdaini uzskatījusi, ka, ņemot vērā pamatregulas 3. panta 9. punkta otrajā daļā minētos faktorus, pastāv būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei, un tādējādi tā nav ievērojusi arī šīs regulas 3. panta 9. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru, pirmkārt, šādu draudu noteikšanai ir jābūt balstītai uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām un, otrkārt, izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

74 Šo secinājumu nevar atspēkot neviens no argumentiem, ko Komisija un Padome ir izvirzījušas savos apsvērumos, kuri iesniegti saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. panta otro daļu.

75 Komisija apgalvo, pirmām kārtām, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta interpretācija atbilstoši Pasaules Tirdzniecības organizācijas Antidempinga nolīgumam ļautu secināt, ka Savienības likumdevējs par antidempinga izmeklēšanu atbildīgajai iestādei piešķir brīvību izvēlēties faktoru vai faktorus, kas minēti šajā tiesību normā, lai pamatotu savu secinājumu par būtisku zaudējumu draudu esamību Savienības ražošanas nozarei, tikai ar vienu nosacījumu, ka šāds secinājums "pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām". Komisija piebilst, ka zaudējumu draudu esamība ir jāpārbauda, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, nevis tikai četrus pamatregulas 3. panta 9. punktā minētos faktorus. It īpaši tā norāda, ka, lai gan ir taisnība, ka faktors saistībā ar pieprasījuma kritumu Savienības tirgū, kas pārbaudīts pagaidu regulas 91.–111. un 126. apsvērumā, nav tieši minēts šajā tiesību normā, tam joprojām ir nozīme, lai konstatētu būtisku zaudējumu draudu esamību Savienības ražošanas nozarei.

76 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka ar šiem argumentiem Komisija patiesībā mēģina apstrīdēt Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra spriedumā *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35) veiktos vērtējumus, lai gan šis spriedums, kas apstiprināts ar Tiesas 2016. gada 7. aprīļa spriedumu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209), ir kļuvis galīgs un Komisijai bija iespēja to apstrīdēt apelācijas kārtībā, ko tā nav izdarījusi. Tādējādi šī iestāde nevar izmantot savus prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā iesniegtos apsvērumus par spēkā esamības vērtējumu, lai netieši apstrīdētu šo Vispārējās tiesas spriedumu. Līdz ar to šie Komisijas argumenti nav jāizvērtē pēc būtības.

77 Otrām kārtām, Padome un Komisija apgalvo, ka Īstenošanas regula 2015/2272 un Īstenošanas lēmums 2018/928 pierāda, pirmkārt, būtisku zaudējumu draudu esamību Savienības ražošanas nozarei un, otrkārt, ka šādi draudi īstenotos, ja apstrīdētās regulas spēkā neesamība tiktu atzīta ar *erga omnes* iedarbību.

78 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka tiesību akta spēkā esamības vērtējumam, kas ir jāizdara Tiesai prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā, parasti ir jābalstās uz situāciju, kas pastāv šī akta pieņemšanas brīdī (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, 43. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

79 Otrkārt, kā Tiesa ir atgādinājusi 2016. gada 7. aprīļa spriedumā *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71. punkts), būtisku zaudējumu draudu pastāvēšanai attiecībā uz Savienības ražošanas nozari ir jābūt pierādītai antidempinga pasākuma noteikšanas dienā, kas šajā lietā atbilst apstrīdētās regulas pieņemšanas datumam.

80 No minētā izriet, ka gan Īstenošanas regulas 2015/2272, gan Īstenošanas lēmuma 2018/928 pieņemšana, kas notika pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas, nebūtu varējusi ietekmēt tās spēkā esamību.

81 Turklāt ne no šīs īstenošanas regulas, ne no īstenošanas lēmuma nevar secināt, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā būtu pastāvējuši būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei.

82 Līdz ar to, ņemot vērā, kā izriet no šī sprieduma 45.–73. punkta, ka Padome, pieņemdama apstrīdēto regulu, ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punkta un 9. panta 4. punkta kopīgos noteikumus, ir jākonstatē, ka apstrīdētā regula nav spēkā.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Regula (EK) Nr. 926/2009 (2009. gada 24. septembris), ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, nav spēkā.

[Paraksti]